

REALIZACIJA DEJAVNOSTI NA PREDMETNI STOPNJI V ŠOLSLEM LETU 2021/2022

Gozdarska pot 11
2390 Ravne na Koroškem
Republika Slovenija
T: 02 620 52 70
F: 02 620 52 87
E: o-pvpravne.mb@quest.arnes.si
S: www.os-prezih.si

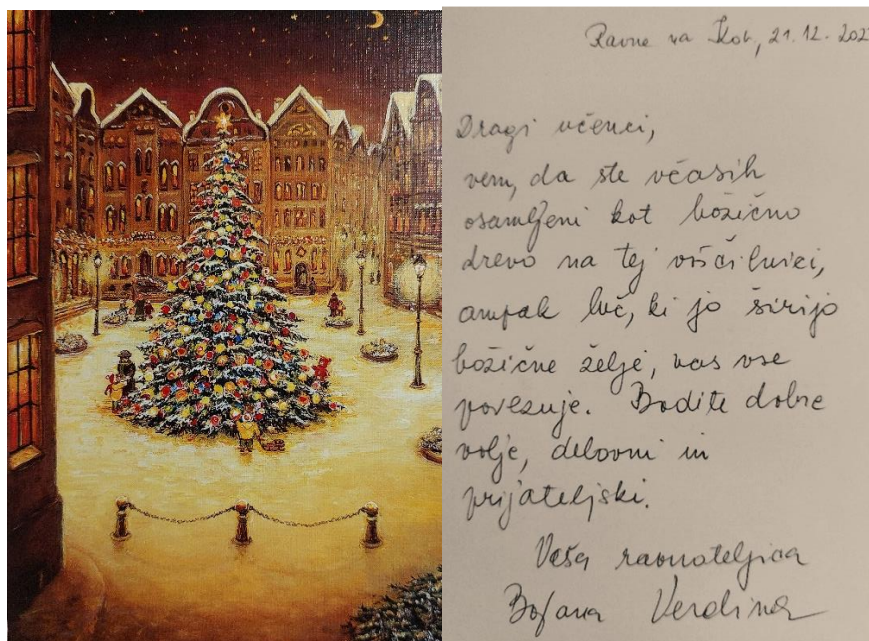

JANUAR 2022

SIO · 2020

VOŠČILA ob novem letu smo pisali z učenci priseljenci, ko je bila z nami pri uri ravnateljica. Še po našem srečanju smo voščila analizirali, dopolnjevali in se učili izboljšati svoje pisne veščine. Pisali smo sošolcem, učiteljem, prijateljem ...

Dragi učenci,
vem, da ste včasih osamljeni kot božično drevo na tej voščilnici, ampak luč, ki jo širijo božične želje, vas vse povezuje. Bodite dobre volje, delovni in prijateljski.

Vaša ravnateljica

Bojana Verdinek

Të dashur studentë!

E di që ndonjëherë je i vetmuar si pema e Krishtlindjes në këtë kartolinë urimi, por drita e përhapur nga urimet e Krishtlindjeve ju lidh të gjithëve. Jini me humor të mirë, punëtor dhe miqësor.

Drejtoresha juaj

Bojana Verdinek

Želim vam polno skledo sadja,
drobna presenečenja,
najlepše ocene in uspehe.

Naj vas zimski sonček in bela snežinka poneseta v leto,
ki bo lepše, ZDRAVO in brezskrbno.

Vanja Benko, učiteljica

Ravne na Koroškem,
22.12.2021

Draga učiteljica Vanja!

Zdaj, ko imam priložnost, se vam želim zahvaliti, da ste mi pomagali tolikokrat, kot sem potrebovala. Vedno ste z mano, čeprav ne znam dobro vašega jezika.

Hvala za vse.

Ermina Bajrami

Ravne na Koroškem, 22.12.2021

Dragi sošolci in drage sošolke!

V letu 2022 želim, da se vam izpolnijo vse želje.

Bodite srečni in zdravi.

Elhamre Bajrami

Ravne, 21.12.2021

V letu 2022 vam želim, da
boste zdravi in uspešni v šoli.

Ota

RAVNE, 21.12.2021

ZDRAVO, MOJ DOBRI PRIJATELJ!
KAKO SI? OB KONCU
LETA TI ŽELIM, DA BOŠ
ŠREČEN IN ZDRAV.
LEPO SE IMEJ.

OLTI

Ravne na Koroškem,
21.12.2021

Pozdravljen, Dženan!
za praznike ti želim vse najboljše,
da postaneš najboljši nogometaš na
celem svetu. Želo mi je vseč, ker
sem te spoznal. Ti si bil moj prvi
prijatelj, ko sem prišel v Slovenijo.
Hvala ti za vse.

Lep pozdrav, Suljo

Ravne na Koroškem,
21.12.2021

Draga Ivana!

Ko sem prišla v Slovenijo, ti si mi bila prva prijateljica v šoli. Hvala, ker si mi pomagala pri nalogah in če česa nisem razumela, ti si mi pomagala. Hvala ti za vse.♥

Vesele praznike ti želim♥

LP AMILA

Ravne, 22.12.2021

Drago Amila!

Srečna sem, ker sva prijateljici. Želim ti srečno novo leto 2022. Imam te rada.

Neja Abdić Meldin Šišić

Ravne na Kor., 21.12.2021

Dragi prijatelji!

Želim vam vse najboljše za NOVO leto 2022.

Srečni vsi prazniki!

24.12.2021

Živjo!

Prihajajo novoletni prazniki in božič, ob tem še različna praznovanja.

Upam, da ste zdravi in srečni.

Želim, da se vam želje uresničijo.

Srečno!!!

Ana G. Micanović

Ravne na Koroškem,
23.12.2021

Zdravo, Luka!
Upam, da si zdrav. Prihajajo počitnice in smo
končno malo doma. Naj te ti v novem letu izpolnijo
vse sanje... In če si morda pohabil nose,
ne obupaj in se vrnij vase. Vesel božič in
vse najlepše v 2022. letu.

Lep pozdrav

Gabrijel Miklavc

**Voščila so napisali tudi nekateri učenci
pri ŠOLSLEM NOVINARSTVU in LITERARNO-NOVINARSKEM KROŽKU.**

Na nebu vsak dan sijajo zvezdice. Naj jih 2022 sveti zate in za vse vas vsak dan.

Erika Volker, 8. a

Ravne na Kor., 4.1.2022

Želim vam, da boste uspešni, srečni,
zdravi in da se vam uresničijo
vse želje. Lepo preživljajte vse dni
s svojimi najdražjimi.

Učenka Ema Salčić

Ravne na Kor., 4.1.2022

Želim vam najlepšje srečno novo leto, da
boste zdravi in veseli & veliki uspeha
v tem lepem novem letu, da se vam
uresničijo želje. Bodite veseli in polni
ljubezni.

Milan Antelbarič

Naj ti sonce vsak dan sveti,
dež pa spere vse skrbi,
ko mehka postelja povrne vse moči,
narava povrne upanje.

Čvetice na oknih zadišijo naj,
otroški smeh pa razveseli,
topel obrok pogreje te,
domači pa krajšajo čas ti.

Vse lepo, srečno, zdravo in upanja polno v letu 2022.

Neža Ferk, 9. b

Zbiranje predmetov za otroke v Ruandi

Na predbožično jutro, 24. 12., se je pri nas oglasila domačinka Jasna Kastivnik in prevzela predmete, ki smo jih zbirali v okviru projekta *One way church organization*, ki pomaga revnim otrokom v kraju Kiranzagi v Ruandi. V le treh dneh smo skupaj zbrali za kar **8 velikih škatel šolskih potrebščin in igráč.**

Iskrena HVALA učencem, staršem, učiteljem, sodelavcem in vsem ostalim, ki ste se tako množično odzvali na dobrodelno akcijo. Vse dobro v letu 2022.

Miha Brezovnik, učitelj

<https://www.os-prezih.si/?p=17282>

Posebej ponosni in veseli smo izjemnega uspeha naše osmošolke Anje Rožen, ki je na 34. likovnem natečaju Lions kluba PLAKAT MIRU z naslovom *WE ARE ALL CONECTED - VSI SMO POVEZANI* s svojo sliko prepričala strokovno žirijo tako na lokalnem nivoju (Lions klub Slovenj Gradec), nato še na nivoju Distriktov. V letošnjem natečaju je v Sloveniji sodelovano 31 Lions klubov in preko 94 osnovnih šol iz celotne Slovenije. Na distrikt je bilo poslanih 108 izbranih likovnih del. Med vsemi prispelimi plakati je strokovna žirija izbrala 24 finalnih plakatov in nato med njimi zmagovalnega (Anjinega), ki je bil poslan v Ameriko. Držimo pesti in upamo na čim boljše mednarodno uvrstitev.

Zapisala: *Alijana Tertinek, učiteljica*
Likovni izdelek: *Anja Rožen, 8. a*

LANA KOKOT je na regijskem tekmovanju, ki je potekalo v četrtek, 9. decembra 2021, na daljavo, usvojila **SREBRNO Cankarjevo priznanje**.
Za uspeh ji iskreno čestitamo!

Mentorica Mateja Čebulj

ZIMSKI PRAZNIKI V CAZINU

Cazin, moj rojstni kraj, je most s srcem in z dušo. To zimo je to spet dokazal. Za svoje domačine in vse obiskovalce so pripravili marsikaj zanimivega. Različna kulturna društva so se predstavila s svojimi tradicionalnimi značilnostmi, hrano, plesom, z glasbo ... V središču mesta so postavili hišice, kjer so ponujali domače jedi, spil si lahko čaj ali kavo, se posladkal z različnim pecivom. Sedeti na balah sena s svojimi najdražjimi, jesti in piti na lep zimski sončen dan, je neprecenljivo. Vsak večer je bil mini koncert. Ljudje so se zbirali, se veselili in plesali. Otroci s(m)o se najraje odpravili na drsališče, naslikano v disko lučkah. Vsak večer sem bila zunaj s prijatelji, se sprehajala po mestu in šla drsat. Vse skupaj je trajalo dvanajst dni. Organizatorji so prejeli priznanja in nagrade, nam pa so ostali nepozabni spomini in obljube, da se vidimo naslednjo "CAZINSKO ZIMO".

Napisala in fotografirala: Ema Salkić, 7. b

Srbi praznujejo božič in novo leto kot Slovenci, le malo drugače in kasneje (božič 7. januarja, novo leto pa 14.). Praznujejo v krogu družine in prijateljev.

Dan pred božičem se poišče drevo badnjak, ki je vrsta hrasta. Na noč pred božičem se badnjak zažge, na božično jutro pa se mlajšim otrokom pripravi slama, po kateri brskajo in najdejo denar, sladice ... Za božični zajtrk se pripravi pujsek in česnica, to je specialno pripravljene kruh v tem času. Darila, ki jih ob tem dobimo, simbolizirajo srečo in napredek.

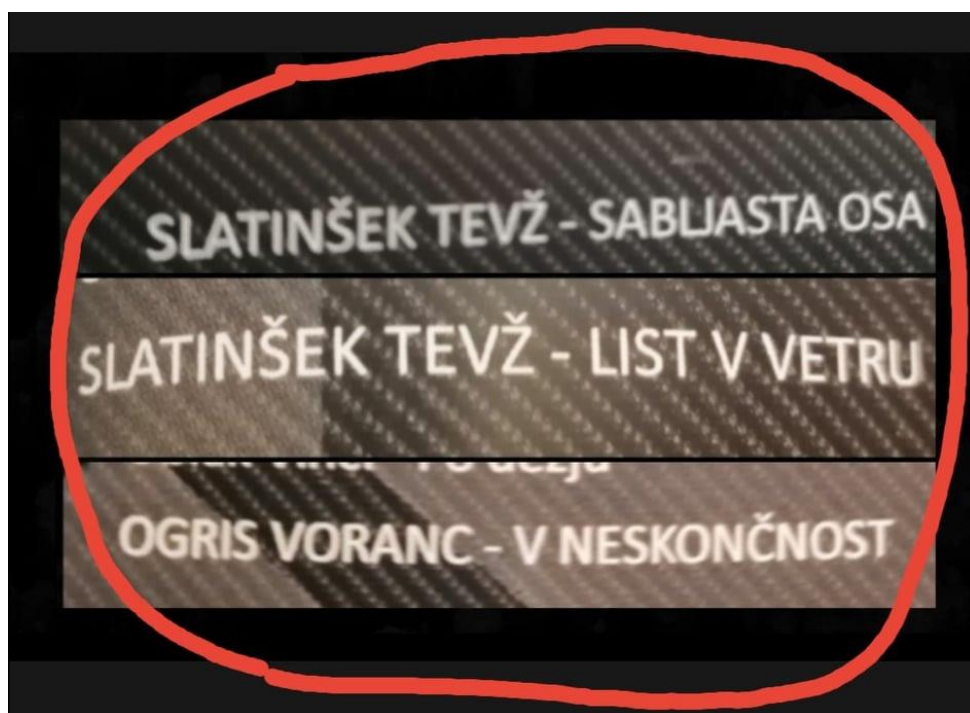

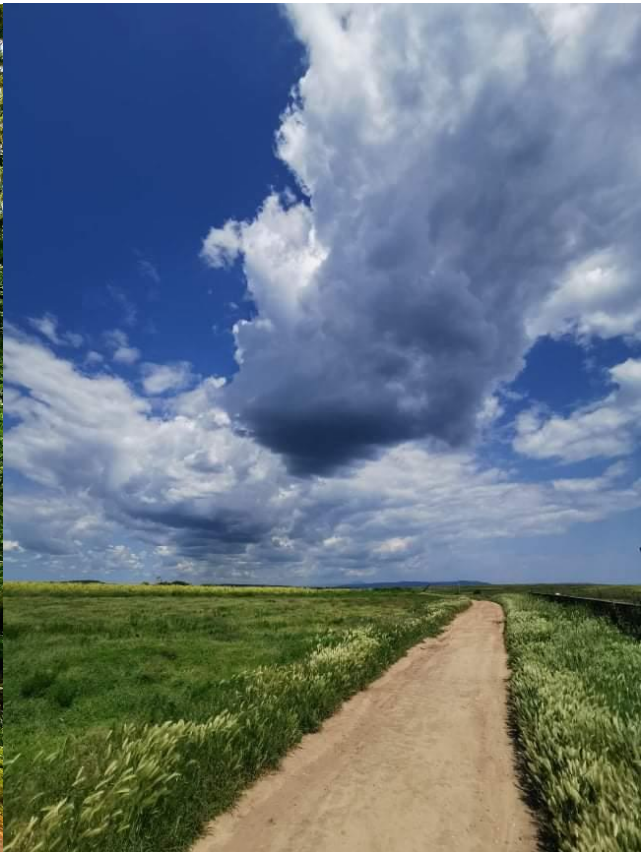
Napisal in fotografiral: Gabrijel Mićanović, 9. c

Na natečaju **Digitalni FOTO KLUB** so s svojimi fotografijami na **PROSTO TEMO** sodelovali tudi trije naši učenci. Njihove **fotografije so bile uvrščene na slovensko pregledno razstavo mladinske fotografije 2021.**

Tevž Slatinšek (Sabljasta osa in List v vetru), Voranc Ogris (V neskončnost) in Neža Ferik (Družabnik).

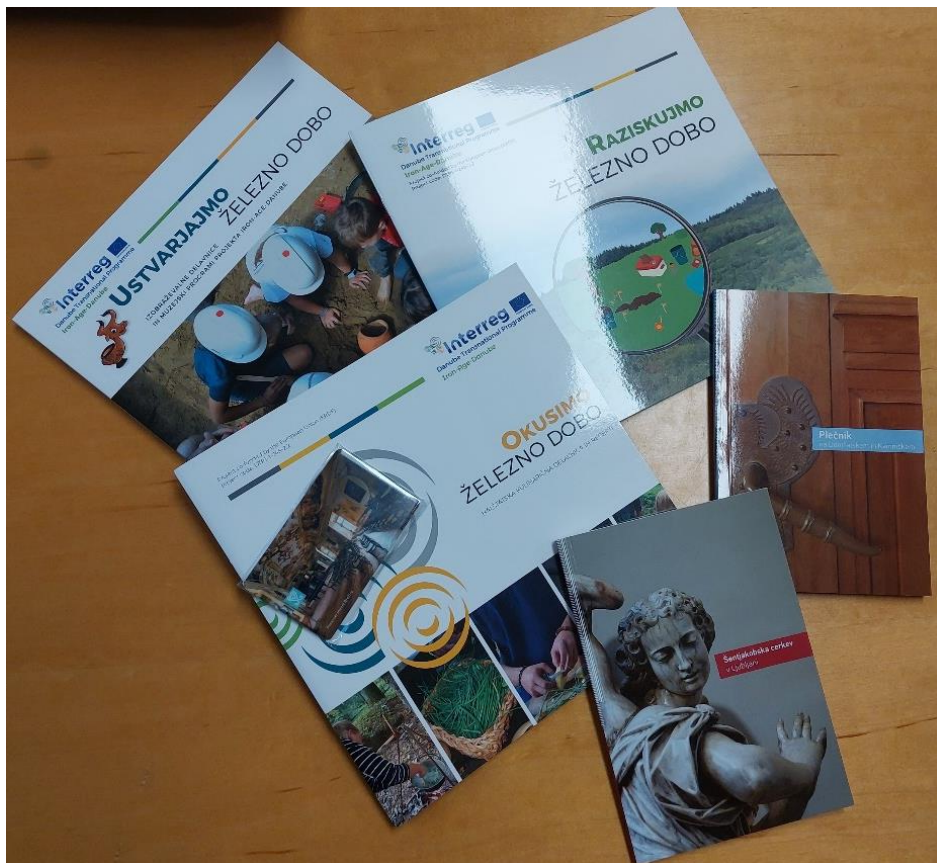
Ferk Neža - Družabnik

Foto natečaj - KULTURNA DEDIŠČINA

Na natečaju so sodelovali: Neža Ferik, Tevž Slatinšek, Erika Volker, Dejan Gostenčnik, Voranc Ogris, Manca Janko in Urh Britovšek.

Znani so tudi rezultati natečaja **VEM, KAM GREM**. Neža Feršković je sodelovala s fotomontažo svojih fotografij in je za sodelovanje prejela nagrado.

Sodelovali smo na mednarodnem natečaju KDO JE DRUGI?, ki je potekal v okviru EU projekta. PRIZNANJE sta prejela Hana Mlakar in Benjamin Jošt.

Zveza združenj borcev za vrednote NOB Slovenije
izreka

PRIZNANJE

ki ga prejme

BENJAMIN JOŠT

iz OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem

za sodelovanje na mednarodnem natečaju »Kdo je drugi?«, ki je potekal v okviru EU projekta *Evropska antifašistična dediščina – orodje za boj proti sodobnim oblikam diskriminacije in nestrpnosti 2020 – 2022*. Projekt skupaj izvajajo SABA Hrvaške, SABNOR Bosne in Hercegovine ter ZZB NOB Slovenije.

Zveza združenj borcev za vrednote NOB Slovenije
izreka

PRIZNANJE

ki ga prejme

HANA MLAKAR

iz OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem

za sodelovanje na mednarodnem natečaju »Kdo je drugi?«, ki je potekal v okviru EU projekta *Evropska antifašistična dediščina – orodje za boj proti sodobnim oblikam diskriminacije in nestrpnosti 2020 – 2022*. Projekt skupaj izvajajo SABA Hrvaške, SABNOR Bosne in Hercegovine ter ZZB NOB Slovenije.

Ljubljana, dne 10. 12. 2021

PIONIRSKI DOM

Predsednik
ZZB NOB Slovenije
Majdan Krizman

Ljubljana, dne 10. 12. 2021

PIONIRSKI DOM

Predsednik
ZZB NOB Slovenije
Majdan Krizman

Četrtek, 6. 1. 2022, 6. razred - VZGOJA ZA ZDRAVJE

6. b je bil teden dni v ZIMSKI ŠOLI V NARAVI
v Ribnici na Pohorju.

Dnevi šole v naravi so nam bili všeč. Bivali smo v sodobnih apartmajih. Vsak dan se nam je dogajalo na polno. Hrana je bila dobra in raznovrstna. Za varno smučanje in naš napredek so poskrbeli učitelji, ki so bili vedno z nami. V prostem času smo imeli organizirano predstavitev o smučanju in gorski opremi ter kako se opravi servis smuči. Tudi za igro in druženje je bil čas.

Bilo mi je zelo všeč, saj sem se naučil še bolje smučati. Šola v naravi je bila lepo doživetje. Imeli smo se lepo.

Tine Janko

Fotografirali učitelji športne vzgoje.

Na žalost so učenci 6. a-razreda ostali doma, ker so bili v karanteni.

URA ZGODOVINE IZVEN UČILNICE

Devetošolce sem povabila, da gremo v popoldanskem času, 27. januarja, v razstavišče Koroške osrednje knjižnice na ogled domoznanske razstave **IN POD TO GORO RASTE NAŠE NOVO MESTO**.

Že ob vstopu v prostor razstavišča smo vedeli, da bo ogled zanimiv. Podobe našega mesta nekoč in danes so nas vabile, da se ob njih zadržimo dalj časa. Ob starih fotografijah smo se spraševali, kje so bile stavbe, ki jih danes ni več, katere nove so jih nadomestile, kje je bila speljana cesta iz trga na Javornik, kjer so sadili krompir in je rasel hmelj. Slike gostiln, ubožne hiše, pralnice, pokopališča pri cerkvi sv. Antona, telovadnice pri vhodu v železarno in skakalnice so nas popeljale v neke druge čase. Ugotavljali smo, kaj vse se je spremenilo skozi čas in spoznavali, kako je raslo naše mesto od ČEČOVJA, GRAMOZNICE, ŠANC do JAVORNIKA, kako se je širila železarna ... Moji spomini so se vračali v otroška in mladostniška leta. Učencem sem pripovedovala o starem vrtcu Marjetka, o preživljanju poletnih dni v letnem bazenu, o nedeljskih obiskih kina, stari šoli, Hasanovi slaščičarni, sobotnih plesih v Nami in kavarni, o kegljišču v njenih kletnih prostorih ...

Vesela sem bila, ker so učenci z mnogimi vprašanji pokazali, da jih zgodovina našega mesta zanima, hkrati pa jih zanimata razvoj in prihodnost ter gradnja vzhodne obvoznice, katere načrt smo si pogledali.

Kaj so napisali učenci, ko sem jih prosila za kratke zapise po ogledu razstave?

Včeraj smo si ogledali razstavo o Ravnah, ki so se včasih imenovala Guštanj. Najbolj se mi je vtisnila v spomin stara kavarna in slaščičarna. Mislim, da so se ljudje tam včasih zelo zabavali. Škoda, da je ni več.

Teja G.

Ta razstava mi je bila zelo všeč, ker sem veliko izvedela o življenju v preteklosti v našem kraju. Spoznala sem, kakšne so bile Ravne nekoč.

Leontina G.

Razstava o zgodovini Raven mi je bila zelo všeč. Ogladali smo si lahko vse fotografije. Najbolj všeč mi je bilo, ko nam je učiteljica govorila o dogajanju v mestu včasih, kako so živeli in preživljali prosti čas. Guštanj mi je bil bolj všeč kot današnje Ravne.

Eva Š.

Včeraj smo se v knjižnici poučili o starih Ravnah, oz. Guštanju. Najbolj se mi je vtisnila v spomin fotografija prve samopostrežne trgovine v kraju, ki je bila na Čečovju. To je bilo nekaj novega za Ravenčane, danes pa je to za nas samoumevno, vsakdanje.

Tea K.

Ogled razstave starih fotografij Raven mi je bil zelo všeč. Zanimivo mi je bilo videti, kakšne so bile Ravne včasih. Najbolj sem si zapomnila fotografije kina, starega letnega bazena in prikaz gradnje Čečovja, saj sama tam živim. Zdi se mi, da so bile Ravne včasih bolj veselo mesto in lepše, čeprav je naš kraj danes modernejši.

Luna Ž.

Ogled starih ravenskih fotografij mi je bil zelo všeč. Najbolj me je presenetilo, da je na Javorniku, kjer so danes bloki, rasel hmelj. Zvedela sem, da je včasih bila na Čečovju kavarna, danes pa je tam trgovina Tuš. V sklopu kavarne sta bili dve dvorani in celo kegljišče.

Lana K.

Razstava mi je bila zelo všeč. Veliko sem se naučila o zgodovini Raven in kako se je mesto razvijalo. Nisem si mislila, da so imeli samo v trgu toliko gostiln (Pri Dalmatincu, kasneje Pri Cvitaniču, Melovnik, Lipa, Lečnik ...). Škoda se mi zdi, da nimamo več kinodvorane.

Lena P.

Včeraj smo bili na ogledu razstave fotografij Guštanja, današnjih Raven na Koroškem. Bilo je res zanimivo. Najbolj mi je bilo všeč, ko nam je učiteljica povedala, kje in kako so se zabavali otroci, kaj so počeli v prostem času.

Lena G.

Zelo mi je bilo všeč, saj sem se naučila veliko zanimivosti o našem mestu, o njegovi preteklosti.

Teja M.

Na ogledu razstave sem zvedela, kako so Ravne izgledale včasih in kakšne aktivnosti so se dogajale. Rečem lahko, da so mi bile stare Ravne bolj všeč, ker je bilo več zelenja in ne toliko zgradb. Najbolj so se mi vtisnile v spomin fotografije starega letnega bazena. Glede na velikost kraja so imeli veliko gostiln, trgovin, otroških igrišč pa je bilo bolj malo.

Sara H.

Razstava mi je bila zelo všeč. Izvedela sem veliko novih stvari o življenju v našem kraju v preteklosti. Spoštujem, da si je učiteljica Marjeta vzela del svojega prostega časa, da nas je peljala na razstavo in nam sama povedala malo več o zgodovini domačega kraja.

Ema H.

Marjeta Petrovič, učiteljica zgodovine

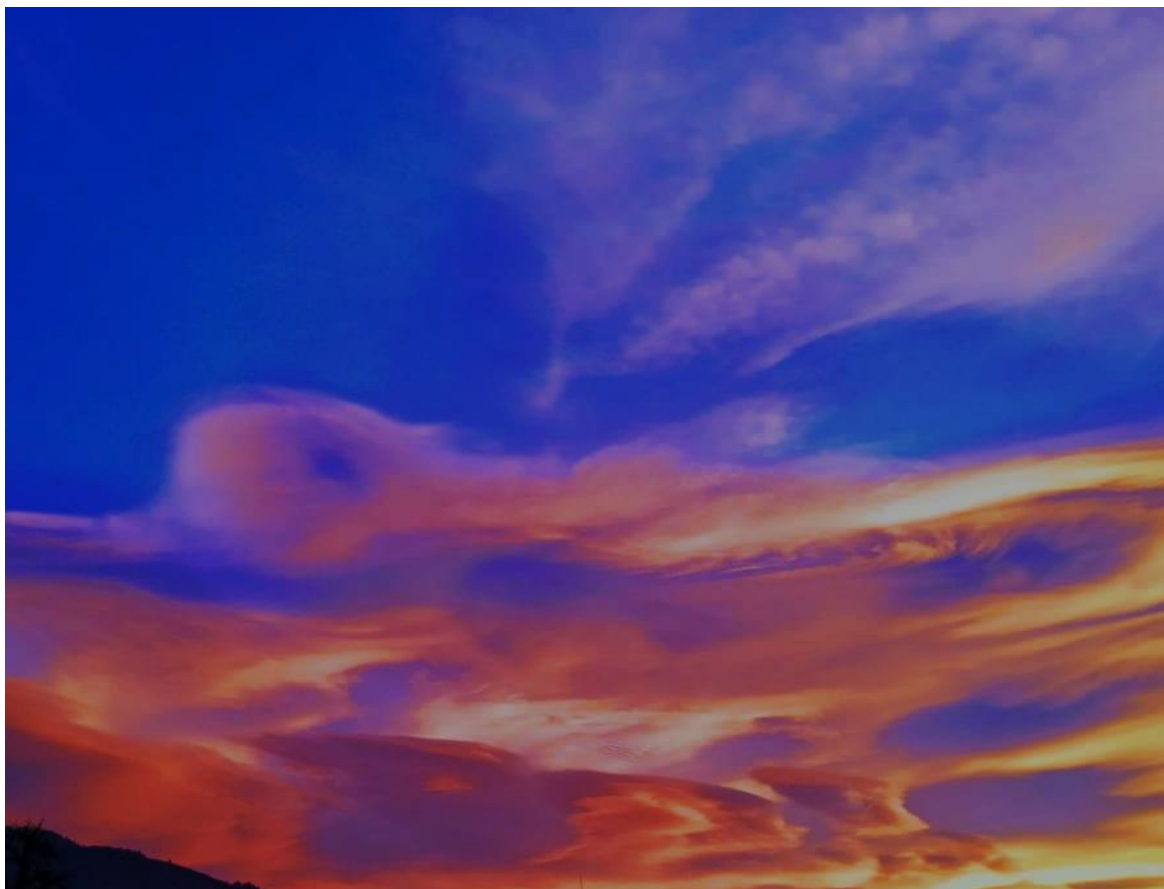

Fotografirala: Leontina Gašić, 9. c

Učenci sedmega razreda so ob književnem sklopu *V SPOMINE UJETA MLADOST* poustvarjali. Pisali so svoje anekdote in predstavili (posebna čustva: strah, veselje, srečo ...), kar so doživeli z najbližjimi v prostem času.

Maja 2015 sem praznoval šesti rojstni dan. Bil sem navdušen. Mama je imela presenečenje zame. Peljala sva se v Avstrijo. Ko sva prispela na cilj, sem opazil veliko trgovino z igračami. Letel sem hitro kot blisk. Ko sem stopil noter, je bilo kar morje zanimivih stvari, kot so lego kocke, video igrice in še več drugih igrac. Pokal sem od sreče, ko sem jih zagledal. Kupil sem Batman lego kocke, Spidermanovo rokavico in meč iz Star Wars. Žal si nisem mogel kupiti še ene igrace, ker nisem imel dovolj denarja. Bil sem žalosten, a sem to sprejel. Kupil sem svoje stvari, jih dal v vrečko in mama jih je pospravila v avto, nato sva se odpeljala domov. Na koncu sem se naučil, da je biti otrok najlepša stvar na svetu. Največje bogastvo so spomini iz otroštva in materina ljubezen.

Ivor Pogorelčnik, 7. a

Neža Ferk, 9. b

Ko sem bila stara 4 leta, sva s starejšo sestro Niko šli v gozd nabirat borovnice. Mama je rekla, naj si obujem adidaske, a sem bila trmasta in si dala na noge natikače. Pred gozdom sem se spotaknila in padla na oster kamen, na katerem sem si porezala nogo. Nika je poklicala mamo, da me je odnesla v hišo. Tam mi je nudila prvo pomoč. Ko sva se z mamo peljali k zdravniku, nisem več jokala zaradi bolečine, ampak zaradi tega, ker nisem hotela imeti oblečenih tistih hlač, ki mi jih je oblekla mama.

Bilo je januarja 2021, ko smo se šli z Zarjino in mojo družino sankat na Pokeržnikov vrh. Z Zarjo sva se spustili po bregu in ker nama je šlo malo prehitro, nisva videli kamna in sva poskočili. Sanke so se obrnile, jaz pa sem Zarjo nenamerno z nogo rahlo brcnila v glavo.

Neja Oblak, 7. a

Ko sem bila majhna, še ne dve leti stara, smo z družino živeli v bloku v tretjem nadstropju. Imeli smo balkon, na katerega so vodila vrata, ki so imela kljuko samo na notranji strani. Enkrat me je doma pazila babica. Skupaj sva se veselo igrali, a ko je babica stopila na balkon, sem jaz po pomoti zaprla vrata, ona pa je ostala zaprta zunaj. Sama sem se igrala naprej, ona pa je razmišljala, kako bi se rešila. Ko je pred blokom zagledala fante, je dobila idejo. Poklicala je enega in prišel jo je rešit. Za nagrado je dobil bonbon. Zdaj se mi vse skupaj zdi smešno, babici pa takrat zagotovo ni bilo.

Pred kakšnim letom smo se z družino odločili, da gremo na nočni sprehod. S sabo smo vzeli še lučke, če bi se slučajno stemnilo. Odšli smo na Navrški vrh in čez Podkraj. Ko smo prišli v Podkraj, je bilo čisto temno, zato smo prižgali lučke. Na eni od kmetij so se zunaj še vedno pasli konji. Videli smo samo rumene pike, ki so bile v bistvu njihove oči. Bolj smo se približevali, večje so postajale rumene pike. Strah je naraščal, saj sem mislila, da ni ograje. Ko sem videla, da je le bila, se mi je kamen odvalil od srca. Ugotovila sem, da je strah pogosto odvečen.

Zarja Sekavčnik, 7. a

Tevž Slatinšek, 8. b

Lasje mi niso bili všeč, ampak mi mama ni pustila, da se ostrižem, saj naj bi izgledala kot fant. Vedela sem, da moje prošnje ne bodo zadoščale in da moram stvari vzeti v svoje roke. Vzela sem šolske škarje in »hop«, odrezala sem si večino las. Spredaj je izgledalo kar dobro, zato sem se pokazala sestri, ki je skoraj že spala (bil je namreč večer). Ostrigla sem tudi njo, a veliko manj, saj je hotela malo krajše lase. Naslednje jutro je bila mama tako šokirana, da so ji pritekale solze. Poskušala je še popraviti tisto gnezdo, ki je bilo na zadnji strani glave, a je potem izgledalo še huje. Na koncu me je le morala naročiti pri zelo dragem frizerju, da je lahko popravil mojo frizuro.

Zelo rada imam adrenalin, zato sem očeta enkrat prosila in prosila, da je kupil vstopnice za velik otroški bazen z različnimi igrali in tobogani. V vrsti sem stala pred njim in sestro, ker me je bilo manj strah od njiju. Na koncu sem se poskušala s tobogana spustiti čim hitreje, da se oče ne bi zaletel vame. Mislila sem, da sem se le malo udarila v brado, a sem kasneje ugotovila, da sem čisto rdeča od krvi. Brada je bila presekana, brazgotina pa je še danes vidna.

Leila Krajnc Oblak, 7. b

Neža Ferk, 9. b

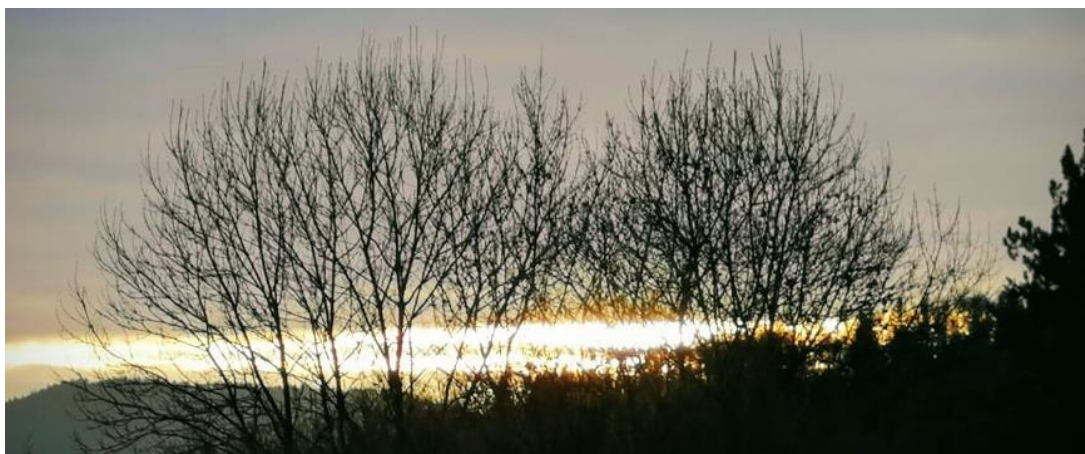
Poleti vedno rada skačem na trampolinu. Nekega dne pa se je kar naenkrat prikazal črn mucek, ki je rad plašil moje mačke. Mama ga je opazila in ga hotela splašiti domov. Imela je obute cokle z debelo peto. Vzela je coklo in jo vrgla proti njemu. Žal je priletela direkt v moj nos, ker sem mačka branila. Kri se mi je ulila iz nosu in kar lep čas sem imela pravi boksarski nos.

Med poletnimi počitnicami sem bila na Bledu, kjer so imeli moji sorodniki bazen. Zelo smo se radi kopali. Ko sem nekega dne šla iz bazena, me je stric škropil z vodo. Ker nisem gledala naokoli, sem stopila na čebelo. Kar ni in ni hotela iti s prsta in končno spustila vanj svoj strup. Babi mi je okrog prsta hitro dala zelje, ki je zelo smrdelo, a je pomagalo. Za dežjem vedno posije sonce in tako si je tudi moja noga hitro opomogla.

Katrin Vester, 7. b

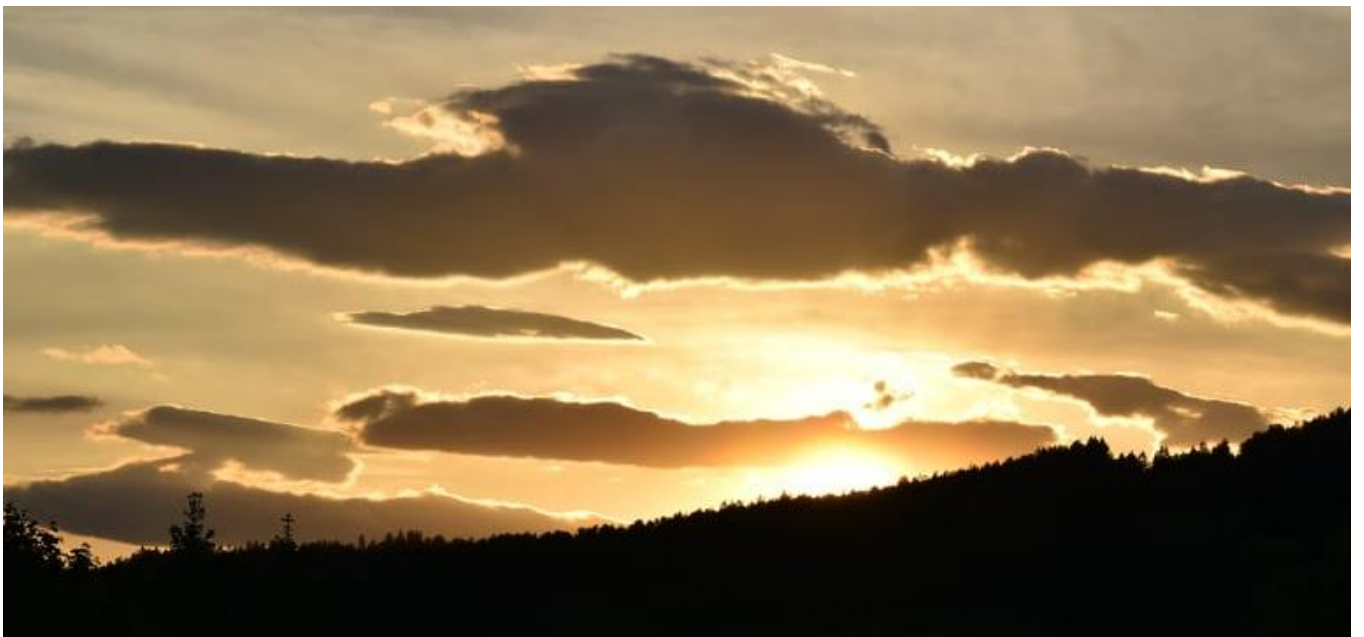
Manca Janko, 8. b

Neža Ferk, 9. b

Manca Janko, 8. b

Neža Ferk, 9. b

Cel mesec smo kolobarili s karantenami,
poukom v šoli in na daljavo.
Virus nam še vedno ne da miru.

brihtən Vorči

Nives Kasper Mrdavšič, učiteljica

Neža Ferk, 9. b